

Era una boirosa tarda d'hivern, d'aquelles que conviden a meditar, a la depressió, a la melangia, al record de l'estiu passat o perdut, entre la calor, la xafagor, les llargues tardes d'avorriment, el foment de les passions més fosques. L'Eudald estava capficat. Volia però no podia, treure's les idees del cap, perquè ell n'era conscient, de bon tros, que se li veien les idees, i es per això que intentava, per tots els mitjans, d'agafar-les.

Últimament la seva preocupació havia anat creixent i ja res no era com abans. Cada vegada li resultava més pesador el suportar la seva quotidianitat, el pes del seu cap li era una càrrega massa feixuga.

Quan es trobava amb algun amic o conegut pel carrer i es disposava a fer-la petar, ell anava molt amb compte, però tot i així, tard o d'hora, sempre pronunciaven la frase maleïda: "Ei, Eudald, se't veu la de sota!" "Però, quina mala idea!" "Com és que tens aquestes idees?"

Però com? Si ell ja ho intentava amb tot l'esforç del món!. Mirava de ser tolerant, amable, pacífic, donar pel seguit, no posar-hi cullerada... però, tot i així, acabava sempre amb una genialitat que, en la majoria dels casos, o bé feia riure fins a desencaijar la mandíbula o produïa una discussió entre els qui l'escollaven. Més d'un cop, quan el convidaven a prendre cafè al bar de la cantonada i eren més de tres contertulis, havien arribat quasi bé a les mans per ves a saber quina sortida.

Se li veien les idees

Maria Teresa Soler Hernández

Sense voler, al nostre amic les idees entremaliades se li escapaven del cap i li sortien per la gola. És per això que duia un drap al coll ben apretat i una boina enclastada al cap per sobre les orelles. Però, tot i així... se li veien les idees. Li brogien, se li escampaven, se li descontrolaven. En tenia de tota mena: de bomber, mal intencionades, genials, estrofolàries..... La gent el trucava a casa per demanar-li una idea d'allò més variat, de vegades era per posar un negoci, d'altres per fer anar recte al fill gran, o bé per anar de cap de setmana, i fins i tot, per tancar-se a escriure el guió d'una pel·lícula..... Mai no en sortien decebuts, i és que l'Eudald era un home de recursos, i amb molt de talent.

Però ell cada vegada es sentia més i més enfonsat, més trist, més fart de ser l'acudent de la colla. Perquè.... a canvi, què rebia? Un cop a l'esquena? Quatre paraules de lloança? Tothom se'n aprofitava, i ell, quin profit en treia? És per això que va prendre una determinació. Va decidir treure's les idees del cap, n'estava convençut del tot. Primer va pensar de fer-se un rentat de cervell, però va pensar que

podria esborrar-se-li tot el coneixement que durant tant de temps havia estat acumulant, i tampoc no era cosa de broma, podria acabar sense identitat, com el soldat desconegut.

Així doncs, després de molt i molt capficar-s'hi, va tenir una idea de les seves. Per desfer-se d'elles, d'aquelles que li feien tanta nosa, més nosa que servei, les vendria. Això sí, a bon preu, per passar-ne via, d'una en una, de tres en tres, les més bones, les de sota, una mica més cares.

Aleshores va muntar una paradeta al bell mig de la plaça del poble. "Idees a 100 pts, a 200 i a 1.000 pts". La gent, en saber-ho va córrer perquè volien ser els primers en arribar-hi, per por a quedar-se'n sense. I com que el preu era prou raonable, n'hi havia que se'n quedaven deu, i d'altres vint. Fins i tot els del darrera rondinaven: "Ai, que no ens en quedaran!".

La paradeta va donar molt bon resultat, i al cap d'unes setmanes, l'Eudald va ampliar el seu negoci: ja no era una simple paradeta en un raconet de la plaça. Havia llogat una botiga de disseny, on la gent podia seure i prendre un cafè mentre s'esperaven. Amb el temps, va connectar-se a Internet i enviava les idees per fax, o les deixava al correu electrònic; inclús tenia una pàgina web.

Amb poc temps, es va fer ric, però d'allò més, i no li calia demanar consell a ningú de com invertir els seus diners. Sembla mentida, deien els seus amics, jo ja ho deia: l'Eudald és un home d'idees.

JOIERIA SENSERRICH

de Teresa Senserrich
CASA FUNDADA EN 1882

Sant Quirze, 17 • Tel. 93 725 75 96
08201 SABADELL

JJA COMERCIAL
ALEMANY

CENTRE DE JARDINERIA,
AGRICULTURA i FORESTAL
Tallers i serveis postvenda

Ctra. Barcelona, 22-26
Tel. 93 725 63 95
SABADELL

Interiors

"tot un estil"

MOBLE DISSENY
I DECORACIÓ

Sant Cugat, 11 - SABADELL

